

Vi i Bråttensby

Redaktörer: Kjell Johansson 0322-628113 kjell.johansson@mbox334.swipnet.se
Annika Gustafsson 0513-40031 annika.skattegarden@swipnet.se

December 2001

Skördefesten i oktober

Det var många fina produkter som lades fram på vinstbordet. Här kan vi se blommor, morötter, tomater, kål, honung, ved, bröd, svamp, pumpa, syrade grönsaker, sylt, vindruvor mm. Mer om skördefesten inne i tidningen.

**GOD JUL
OCH
GOTT
NYTT ÅR**
önskar
redaktörerna

Raatikainenutställning

Kyléns gård som den såg ut 1920. Det nya boningshuset byggdes senare och det på bilden revs på 40- eller 50-talet. Visst är det idylliskt. Bilden på tavlan är beskuren.

En idé som slog väl ut i höst var Raatikainenutställningen i bygdegården 22 november. Tolv tavlor med gårdsmotiv från Bråttensby visades upp. Intresserade besökare kom från grannsocknar och andra kommuner för att se tavlorna och lyssna på Rolf Lundins kåseri. Under kvällen fick vi veta en hel del om Mikael Raatikainens liv och leverne. Vi ska vara stolta över de ovärderliga tavlor han lämnat efter sig -

gårdsdokumentationer i färg, från en tid då man bara kunde ta svart vita kort med kameran.

Annika

Rolf Lundin berättar om Raatikainen.

Julen dansas ut

Fredagen den 11 januari kl 18.30
i bygdegården

Alla Brättensbybor hälsas välkomna till en
trivsamt samvaro med tomte, gröt, lekar
och kaffe
Rune Gustafsson medverkar med
dragspel

Anmälan till Annika Gustafsson
0513-40031
för grötens skull senast 7/1-02

Kl 21.30 går vi fackeltåg till kyrkan för
gudstjänst

Medarrangör: församlingen

Denis knåpruta

Mitt favoritknåp.

Tre soldater står efter varandra på ett led. Den tredje ser alltså två huvuden framför sig. Framför de tre soldaterna står en kapten, som har en säck framför sig. Ur säcken tar han först tre ögonbindlar, och binder för soldaternas ögon.

"I denna säck har jag också fem hjälmar. Tre vita och två svarta. (På utsidan)

Jag kommer att, ur säcken, ta tre hjälmar och sätta dem på era huvuden. Därefter tar jag av er ögonbindlarna, och den som därefter kan säga vad han har för färg på sin hjälm, får permission nästa helg."

En lång tid går.

Plötsligt säger förste man:

"Jag måste ha vit!"

"Varför det?"

"Jo, eftersom....."

Vad har soldaten kommit fram till?

Svar på förra nr. Knåp.

Svar: 7 Cigaretter

Loffe lånade en fimp av Elof. Nu har han 36 st och kan rulla 6 cigaretter, som han röker upp och rullar en sjunde, som han röker upp och lämnar tillbaka fimpen och tackar för lånet.

Årsmöte

Torsdagen den 7 februari
Bygdegården kl 19.00

Författaren och forskaren

Karl Gustafsson

från Bittarna berättar om
hålvägar och färdvägar i våra
bygder

Bowling

Nu när ni har Brättensbybladet i
er hand har Bowlinggänget spelat
tre kvällar i Mörlandahallen.

Fyra ytterligare tisdagkvällar är
bokade: 15 och 29/1, 12
och 26/2 kl 20.00-21.00.

Intresserade ring
Christer H.
0513-40042

Kyrkans anslagstavla

GUDSTJÄNSTER
I BRÄTTENSBY KYRKA:

Annandag jul är det
gudstjänst i Brättensby
kyrka kl. 11

IT-SNICKERI

BYGDENS EGET
FÖNSTERSNICKERI
0513-40166

Vägmöte regionen

Ted Öjebro från Ulricehamn, ansvarig för väggruppen som finns i Sjuhäradsbygden, kallade byalag/utvecklingsgrupper till möte med regionråd och tjänstemän i Borås den 25 oktober. Även LRF var inbjudna. Det var viktigt för oss att medverka för att visa regionen vårt intresse och engagemang för att en del av regeringens "vägpenningar" hamnar nere hos oss. Under kvällen fick vi information om den regionala utvecklingsstrategin för Västra Götaland och man utbytte synpunkter, ställde frågor och försökte hitta en gemensam strategi för

att påverka regeringen, när de fördelar "vägpenningarna".

För det första måste vi hjälpa regionen att få pengarna till vår region. För det andra, när vi fått dem, måste vi påverka regionen att lägga dem där de behövs.

Att utarbeta färdiga underlag för vägprojekt underlättar för regionen att fatta beslut och förbättrar möjligheterna att få projekten genomförda. Dessa underlag kan även hjälpa regionen att påverka regeringen i samma riktning.

Annika

Översiktsplan

Varje kommun ska ha en översiktsplan, så även Herrljunga. 10 år brukar livslängden vara och det är dags för kommunen att utarbeta en ny. Denna gången vill man ta hjälp av invånarna.

Under hösten har "Vi i Bråttensby" arbetat med detta projektet. En frågeenkät skickades ut för att ta fram underlag för nulägesanalysen (kommer att redovisas nästa år). Den 6 november var alla byalag/utvecklingsgrupper inbjudna till Hovs församlingshem för att ta del av kommunens arbete med samma projekt. Kommunen hade då tagit fram mål och visioner, som ett första steg mot innehållet i översiktsplanen. Dessa gick man igenom i mindre diskussionsgrupper under kvällen. Byalagen/utvecklingsgrupperna gav sin syn på innehållet under de olika punkterna som exempelvis var:

Herrljungas identitet, Befolkningsutveckling, Näringsliv, Kommunikationer, m.m.

Detta projekt kommer att ta sin tid, den nya planen ska vara klar våren 2003, och "Vi i Bråttensby" fortsätter medverka tills det är klart.

Annika

Mer från skördefesten

Mona och Lennart underhöll med historier och sång.

29 personer kom på skördefesten som ordnades av aktivitetsgruppen bestående av Gunvor Johansson, Christer Håkansson och Annika Gustafsson med bistånd av sina respektive. De som kom hade med sig varor från sin skörd som man lade upp på ett bord. Det var allt från potatis, honung, marmelad till ved som sedan lottades ut till

de närvarande. Självt fick jag välja jättegoda vindruvor som Ylva och Berndt Larsson odlat i sitt växthus.

Vi fägnades med en välsmakande höstsoppa när vi kom och fick sedan kaffe efter att ha blivit underhållna av byns "stå-upp-komiker med fru" vilket visade sig vara Lennart och Mona Andersson i

Margareta Andersson har laddat upp med höstsoppa och smörgåsar.

skolan. Vi fick skratta åt Lennarts berättelser och historier från sin prästgärning vilket varvades med skönsång av Mona.

Kjell

Skrattfest på Borås stadsteater

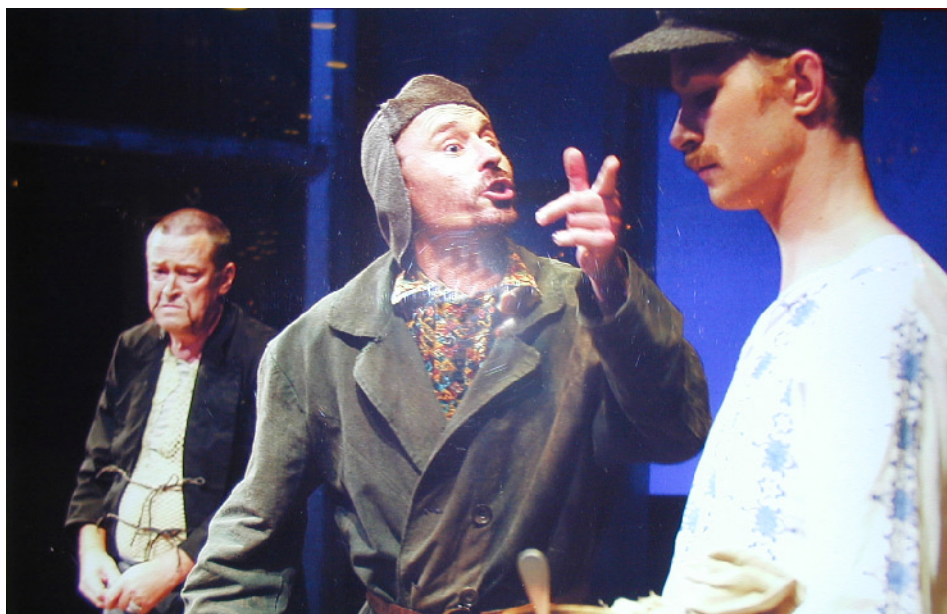
En verkligt underhållande upplevelse fick vi sju Bråttensbybor, Elsie, Ingvar, Berndt, Kjell, Barbro, Stina och Moa, som deltog i höstens teaterbesök. Resan gick till Borås stadsteater där Nikolaj Gogols förväxlingskomedi *Revisorn* visades.

Livet för invånarna i den lilla staden på den ryska vischan vänds upp och ner när det ryktas att en revisor, som reser inkognito, har kommit för att granska stadens affärer. Den kombinerade polis- och skolchefen, den korrupte domaren och de elake borgmästaren som härjar svårt med sina undersåtar blir alla djupt oroad.

Samtidigt har slarvern och rikemanssonen Chlestakov, som är på besök i staden, fått slut på pengar och är på väg att bli utkörd från hotellet tillsammans med sin betjänt. När det visar sig att de tre höga herrarna tar honom för revisorn och är beredda att betala mycket för att han inte ska avslöja deras oegentligheter är den unge mannen snabb att utnyttja situationen.

Elsie och Berndt låter sig maten väl smaka på restaurang Oliven i Borås.

Här läxar den falske revisorn upp portiern på hotellet. Kortet togs på en tavla i vestibulen och inte på föreställningen.

Den dråpliga historien tillsammans med fantastiska skådespelarprestationer gjorde att vi fick oss många, långa och goda skratt.

Kvällen avslutades med en god middag på den grekiska restaurangen Oliven.

Barbro Johansson

Här blev det lite tomt. Är det din berättelse som saknas?

Skicka in berättelser, reportage, bilder mm så kommer det in i tidningen. Det skulle vara roligt om fler skribenter toge chansen att skriva. Det bästa är om du skriver på dator och skickar fil eller lämnar diskett men det går bra med handskrivet också.

Kjell

Årets älgjakt

Vid "slakteboa" Christer H, Fredde, Bengt och Berndt. Foto Christer Håkansson.

Inför årets älgjakt hade laget fått en tilldelning på fem djur varav två fick vara äldre än årskalv. De vuxna djuren skulle vara ett han- och ett hondjur. Vi skulle skjuta minst lika många kalvar som vuxna! Allt enligt jaktvårdskretsens beslut.

Det hade observerats en hel del älgspår och älgarna hade setts dagarna före premiären. På jaktmötet i Lillegården veckan före premiären, var det ganska optimistiska tongångar. Mellan 181:an och Eggvenagränsen hade en del älgar setts, både stora och små.

Måndag 8 oktober var passen besatta kl 8.30. Jag skymtade ko med två kalvar på hygget när jag skulle upp i tornet vid Tumbergsgränsen. Älgarna anade oråd och drog sig sakta in i skyddande skog.

En halvtimme senare gick en kviga ut på hygget, men det var för långt skotthåll, det vara bara att studera henne i ungefär 30 minuter innan hon åter gick in i en tät plantering. Resten av dagen hände ingenting.

Tisdag morgon. Fredde Åhman såg ko med två kalvar vid det "Mobila Tornet" på hygget vid Tån. Han kunde dock inte skjuta någon kalv, eftersom de gav sig av från hygget.

Vi gjorde ett försök att "valla fram" älgarna på middagen. Jag gick och taxen spårade, älgkon kunde skickligt undvika passkyttarna. Det var imponerande att se

hur kon kunde vika för människovittring som var sex timmar gammal.

På eftermiddagen kunde Bertil Johansson skjuta en ko vid Örsholmen, grannlaget hade skjutit kalvarna dagen före.

På onsdag morgon var det lätt regn när passen besattes. På hygget vid Tumbergs-

gränsen gick en ko med kalv samt en tjur. Klockan var ungefär 7.00 när jag lyckades skjuta tjuren. Därmed var de båda vuxna djuren skjutna, ett hon- och ett handjur som licensen föreskrev.

På kvällen sköt Anders Lundell en kalv vid Vita-mossen, tydligen ett bra pass, där Anders skjutit tre älgar de senaste tre åren.

Måndag 15 oktober på kvällen avslutade Berndt Larsson årets älgjakt genom att skjuta de två åter-

stående kalvarna vid det "Mobila Tornet" på Tån.

Årets älgjakt var slut och Bråttensby-Landa älgjaktlag kunde se tillbaka på en lyckad jakt där allt gått enligt planerna.

Christer Håkansson

TVå inbjudna veteraner på jaktmötet i Lillegården var Karl-Erik Bengtsson och Jerker Ambjörnsson. Foto Christer Håkansson

Årets Ljustöpning

Den 6 december var det dags för årets ljustöpning. Sju personer mötte upp i bygdegården. Arbetet fördelades så att sex stycken tog hand om stöpningen och en blev kontrollant.

Martz var en ypperlig underhållare och kontrollant, som höll ordning på doppningarna. Efter 28 dopp i stöpkärl och ca 10 kg ljusmassa och ljusstumpar hade vi 112 kraftiga och fina ljus.

Då var kvällen långt gången och vi var trötta. Ljusen fick hänga till lördagen då vi återsamlades för att fördela ljusen samt städa lokalen.

Visst krävs det lite extra att stöpa ljus i bygdegårdens lilla kök, litet, trångt, dragigt och det saknar rinnande vatten. Vid vår lilla utvärdering kom vi fram till att det i alla fall är värt besväret och att det går bra när alla hjälps åt. Väl mött nästa år igen!

Margareta Håkansson

Solveig Lundell och Christina Stridh har just doppat ljusen i stearinet. Foto Margareta Håkansson

Hemsida

En provisorisk hemsida finns för Vi i Bråttensby. Där kan du bla hämta hem tidningen som PDF-fil och se den i färg och om du har färgskrivare skriva ut den i färg. Annat som du kan hitta där är lite kartor och en lista på de företag som finns i Bråttensby. Adressen är lite krånglig pga att den är påhängd på Barbros hemsida. Om du tar bort bråttensby ser du hennes hemsida

Det skulle gå att göra mer med hemsidan men då får det vara någon mer som vill vara med som redaktör.

Adressen är: http://home.swipnet.se/barbro_johansson/brattensby/

Kjell

En tipspromenad i mörker

23 oktober anordnades en annorlunda tipspromenad i Bråttensby. Kl 19.00, när mörkret sänkt sig ordentligt över bygden, samlades deltagarna på Gustafssons gårdsplan. Med start ovanför Martz Bengtssons gård, följde man en stig genom skogen, vägleda av värmeljus-lyktors sken och ficklampa. Det var riktigt trolskt att gå där. När sista frågan passerats var man framme vid en lägereld. Där grillade man korv och pratade om ditt och datt. Svaren på frågorna (som gjorts med utgångspunkt från fakta i Bråttensbybladet) lästes upp och två vinnare gick hem med var sin twispåse den kvällen.

Annika

Martz Bengtsson, Solveig Lundell, Lena von Sneidern, Mona Classon, Maj Frändberg, Christina Stridh och Margareta Håkansson besiktigar sina ljus. Foto Margareta Håkansson

Sy föreningsauktion

Sy föreningsauktion var i år sista tisdagen i november. Ulla Brunngård inledde med en innehållsrik och tänkvärd andakt. Sedan blev det kaffe. Och därefter började själva auktionen. Den som höll i klubban var liksom förra året Lennart Andersson. I år var han ännu rörigare än sist och rörde ihop storlek på sockor med budgivning. Men Bråttensbyborna är snälla och bjöd bra. Särskilt bra gick de tolv gott korgarna som samtidigt utgjorde ett lotteri med en tavla

som första pris. Resultatet blev faktiskt ännu lite bättre än förra året. Över tolv tusen kronor fick man in. Mannen med klubban slutade med en kort andakt. Man bad Gud som haver och skickade upp en raket, så änglarna skulle förstå att nu var det slut.

Lennart Andersson

Viola & Fläckens magiska jul

Här kommer en berättelse av Moa Johansson som hon skrev som ett skolarbete förra året.

En gång för länge sedan, dagen före julafton, kom en liten flicka gående med sin hund på den sopade kullerstengsgatan. Hon hette Viola och var tio år. Hon hade bara ben och armar och hennes ansikte var blått av köld. Hon huttrade och skakade. Hennes hund var fläckig av all smuts som samlats under åren, men hans päls var fortfarande tjock och värmden sköra kroppen. Violas ögon glittrade då hon tittade på den jättelika julgran som stod mitt på torget. Den lyste och skimrade och högst i toppen satt en stjärna. Hon kom ihåg när hon och hennes mamma och pappa hade julhandlat för bara tre år sedan. Hon hade, som nu, tittat upp mot julgranen och undrat varför de inte kunde ha en så stor gran hemma på deras gård. Mamma hade svarat att deras gård var för liten. Violas ögon blev nu glansiga och hon snyftade till. Det var samma jul som det hemska hade hänt. Hennes föräldrar skulle åkt till moster Alma. Viola var sjuk så hon kunde inte följa med. Det var den natten hennes föräldrar sa att de skulle komma hem klockan sju, det var den natten Violas barnvakt åkte utan att vänta på att Viola somnade, det var den natten Viola grät sig till söms. De hade inte ens kommit till moster Alma, för på vägen dit skulle de åka över en bro, bron var gammal och under dem var det en å. Bron gick sönder och bilen åkte rakt ner i ån. Viola hade väntat några dagar, men sedan rymde hon bort från alla som ville ta hand om henne. Hon hade vandrat omkring på stadens gator och tiggat mat och pengar, men hon glömde aldrig den natten då hennes föräldrar aldrig kom hem. Hunden hade hon hittat övergiven på en gata och döpt honom till "Fläcken". När Viola stod där på torget, vid granen, strömmade tårarna och värmden hennes kalla kinder. Hon kunde inte hejda dem. Då viskade en silkeslen röst i

hennes öra:

"Gråt inte min vän" Viola vände sig om. Där stod den vackraste varelsen hon någonsin sett. Det var en Fe som glittrade och log mildt mot henne. Fen torkade Violas våta kinder och gav henne en näsduk att snyta sig i. På den vita näsduken var ett rött J broderat.

"Vad står det här J:et för?" frågade Viola.

"Åh, det står för Jultomten", sa Fen som om det var helt naturligt att man hade Jultomtens näsduk i fickan.

"Känner du honom?" Violas ögon tindrade drömmande.

"Ja, jag och tomten är goda vänner. Vill du träffa honom?" Viola tyckte att det var en dum

fråga, men hon nickade ändå energiskt.

"Men... hur kommer vi dit?" frågade Viola.

"Vi får åka med Stora Björn." Fen visslade i en gyllene visselpipa. Det lät som om alla stjärnor sjöng det vackraste de kunde i en stor kör med olika stämmor. Högt upp i himmelen kom ett stort lysande klot i väldig hög fart. Viola gissade på att det var Stora Björn, Fläcken hade antagligen gissat det samma för nu kurade han ihop sig bakom Viola med svansen mellan benen. Efter bara några sekunder hade Stora Björn landat vid fötterna på Fen. Han var verkligen stor och Fläcken skakade bakom Viola. Fen gav Viola en rock att ha på sig och hjälpte henne sedan, medan Viola höll Fläcken i famnen, att komma upp på Stora Björns rygg. Hans päls var mjuk och tjock, Viola satt längst fram och höll i björnens tjocka nackhår.

"Hoppla, spring nu Stora Björn, spring" ropade Fen, och det gjorde han. Upp, upp och snabbt. Viola tittade ner mot staden. Det lyste om den och en

massa människor gick omkring med paket i händerna. Viola skrattade åt Fläcken som nu skulle undersöka Stora Björns huvud. Han raglade fram och tillbaka och var nära att ramla av, men kom till slut upp. Fläcken la sig ner och viftade stolt med svansen. Stora Björn gruffade till lite och det verkade göra Fläcken medveten om vad han färdades på. Han kom snabbt på fötter igen och la sig i Violas knä. Framför dem tornade ett silverslott upp sig. Det glittrade och glimmade och var fullt med trappor och fönster. På de långa trapporna sprang tomtenissar med olika saker i händerna.

"Oj, vad fint det är och vad många tomtar. Jobbar alla här?" Violas ögon var stora som julgranskulor.

"Ja det gör de. Titta där, nej, där i det fönstret, där står flera hundra tomtar och läser alla jordens barns önskelistor och så kollar de noga efter om barnen har varit snälla" Fen pekade mot ett av de minst hundra fönstren på det tornet. I det största tornet satt en stor tjock tomte med stort vitt skägg, det var Jultomten.

Stora Björn stannade framför den största porten av hundra portar. Fläckens öron slokade och han såg besviken ut, han tyckte att resan på Stora Björn hade blivit så rolig på slutet att resan tycktes vara för kort.

Fen lämnade Stora Björn till en tomtenisse som tog honom till ett stall. Fen, Viola och Fläcken gick in genom porten. Där inne fanns en stor sal där alla sorts leksaker tillverkades. Vid ett löpande band stod några nissar och satte ihop dockor. En färgmaskin sprutade sedan färg på dockorna. Viola hade aldrig sett något liknande och var helt betagen av

alla maskiner i salen. De gick långsamt genom salen och Viola tyckte att allt var helt underbart fantastiskt. Fläcken blev förtjust i en gående leksakskatt och Viola var tvungen att dra honom

därifrån och ha honom i famnen så att han inte skulle bita sönder den helt. I borten änden av salen fanns det tio dörrar. Det stod något på varje dörr, men Viola som inte kunde läsa frågade Fen vad det stod på dem.

”På den längst åt vänster står det ’småbarnssaker’, sen ’önskelistegranskning’ det var det rummet vi såg från Stora Björn, sen ’skolsaker’, sen ’kläder’, sen ’Jultomten’, sen...” Fen fick inte avsluta meningen för Viola avbröt henne.

”Jultomten?” Viola nästan skrek av glädje, ”ska vi gå dit nu, snälla?”

”Inte riktigt än, han har väldigt mycket att göra så här dagarna innan julafton”, sa Fen ”kom så går vi till godislandet”. Viola följde entusiastiskt efter. De gick in i en av de tio dörrarna. Bakom den fanns det ytterligare tre dörrar. Fen öppnade den mittersta. De möttes av den härligaste doft man kan tänka sig. Det var som om de var ute i en helt annan värld, och det var precis vad de var. Där fanns fält i alla färger. Närmast fanns en åker med polkagriskäppar. Viola tittade på Fen med sina sorgsna ögon.

”Okej, okej, du får ta en”

skrattade Fen. Viola släppte Fens hand och rusade mot fältet. Det smakade så gott. Det var den godaste polkakäpp hon någonsin smakat, den smakade färskare än vanlig

polka. Det var en stark, men god mints smak och det var väldigt sött. De gick vidare och kom till en mörkt rödbrun bäck, Fen förklarade att det var Glöggbäcken. Det fanns också Svagdrickebäcken och Sodabäcken. Viola smakade lite av Glöggbäcken, först försiktigt, men sedan sken hon upp och drack så mycket hon kunde komma åt. Fläcken smakade också, men han verkade inte tycka om det för han spottade ut det direkt. De gick vidare och kom till många olika sorters godis. Det fanns pepparkaksgummor, knäckträsk och mycket mer. Det fanns

choklad i alla olika former, flytande, fast, brun, vit och olika gubbar och figurer. Till slut gick de tillbaka till den stora salen och gick in genom dörren som det stod ”Jultomten” på. Där fanns det en lång spiraltrappa som ledde upp till en ekdörr. Den var vackert snidad med snöflingor, hjärtan och julblommor på. Den var målad i vackra färger. Fen knackade och bakom dörren hörde de tunga steg som kom närmare dörren. Det fina handtaget i järn rörde sig sakta neråt och dörren öppnades. Där stod en stor och lång rödklädd tomte med stort vitt skägg. Han skrattade glatt och kramade om Viola.

”Välkommen mitt barn”, sa han med en mörk dånande stämma.

”Välkommen hit till min verkstad. Du känner väl igen mig?”

”Självklart, du är Jultomten, eller hur?”

”Ja, det är jag. Låt oss gå till matsalen, så får vi prata om vad vi ska göra med dig nu i jul. Du kan väl inte gå runt på gatorna alldeles ensam, nej. Här får du vara.”

Viola trodde att hon skulle spricka av glädje. Hon skulle få tillbringa julen med Jultomten.

De gick in i matsalen, den var stor och det ekade när de gick. Bordet var fullt med mat och dryck. Det fanns fylld kalkon, julskinka, bruna bönor m.m. m.m. Listan kunde göras lika lång som själva bordet och det var det största bord Viola sett. Jultomten drog fram en stol för att Viola skulle sätta sig. Fen satte sig bredvid Viola och Jultomten satte sig mittemot dem. Fläcken fick också mycket mat, ungefär samma som Viola fick. Jultomten klappade i händerna två gånger och en tomtensisse i Violas ålder kom in.

”Hämta de andra tomtensissarna. Nu ska vi ha fest!”

Nissen sprang ut och snart kom han tillbaka med tusen och åter tusen tomtar. Väggar öppnades och flera bord syntes. Alla tomtar satte sig ned och den nissen som hade hämtat de andra, satte

sig bredvid Viola. Han hade bruna, djupa ögon och mörkbrunt hår. Hans nissedräkt var lite för stor. Han var ganska liten, eftersom han var en tomtensisse. Violas ögon glittrade och hon kände sig alldeles varm i kroppen.

”Hej, jag heter Nils. Du heter Viola, va?” Nils skakade Violas hand. Hans handslag var varken för hårt eller för löst. Handen var varm och hade lite färgstänk på sig.

”Nu ska vi skåla för Viola, som har kommit hit idag. Hon ska få hjälpa mig med en del sysslor, bland annat med att laga mat och hjälpa er gummor att sy och måla detaljer på leksakerna.” Jultomtens röst dånade i salen. Alla jublade och Violas kinder blev röda, men aldrig i hela sitt liv hade hon varit lyckligare.

Viola och Nils fortsatte att vara tillsammans och efter några år gifte de sig och fick tre små nissar. Nils fick hjälpa Jultomten att dela ut julklappar till alla barn. Nils och Viola levde lyckliga i alla sina dagar.

